

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2012. j a n u á r hóban : (Lk.2, 19-20) :

**« Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat és szívében forgatta.
A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért,
amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik..»**

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban! Isten cselekszik a történelemben és életünkben; s minden eseménynek forgatókönyve az Ő „zsebében van”. A tárgyi tapasztalatból indulok el én is, mint akár az atheisták, de van bátorságom következtetni a létrend személyes hátterére, Istenre. – Ez a mondat csak egy hívő ember kijelentése lehet. S mi az előzőekben erről, vagyis az Isten cselekvéséről elméltünk. Ugyanakkor a hit nélküli ember „hitvallása” talán így hangozhatna: *Hiszek a zűrzavarban, az őskáoszban, a vak-véletlenben, s a kilátástalanságban. Mert csak abban hiszek, amit megtapasztalok (akár műszerrel is). Igaz, a tapasztalati világ semmit nem mond el önmagáról. Így bármilyen töméredek törvényszerűséget találok is a tapasztalati világban, mintegy részleteiben, mégis összességében: személytelenül kavargó a káoszban minden esemény: Sehonnan sem jön, sehová se vezet. * Ez a kétfajta világszemlélet az események szemléltet megosztja. - A hívő szemlélet, az életfolyamatokat jelenségeire lebontva, így nyilatkozik: Ez most miért történt? Ezzel Ő most mit akar tőlem? Mit üzen ezáltal nekem? Hogy mi most találkoztunk, ez vajon véletlen!? Vagy felkiáltok: Ez tényleg nem tőlem volt! „Hic digitus Dei!” – „Itt az Isten uja!” – Minden zajló esemény csak egy közvetítő panel köztem és a Mindenekfölöttlét között. – Mert hiszek egy bölcs, jóindulatú, személyes Intelligenciában, aki a zajló események Koordinátora. – Mária is, az Úr édesanyja nem győzi figyelni és csodálni mindazt, ami körülötte, sőt benne történik. A pásztorok ebben a hívő figyelésben beszámolnak arról, amit átéltek. „Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén. Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat és szívében egyeztette.” (Lk.2,18-19) - más fordításban „szívében forgatta.” * Simeon szavaira pedig, aki kezében tartva a 40 napos kis Jézust, próféciaát mondott, így reagált Mária és József: „Apja és anyja csodálkoztak azon, amit fiukról mondott”(Lk.2,33.) * A 12 éves Jézus válasza nyomán, ami a Szűzanya szívében lezajlott, ezt írja az evangélista, Lukács: „Szavait anyja mind megőrizte szívében.”(Lk.2,51). – Ebből kiindulva eljutunk arra a felismerésre, hogy amikor Isten cselekszik és azt egy teremtmény (ember) felismeri, akkor az ember érintve lesz Isten által.

Téma. - Itt most röviden kimondható az elmélkedés témája, mely Isten cselekvésének következménye: **Isten megérint, s így foglalkoznunk kell Isten érintésével.** – Ahol a szabad teremtmény befogadja Isten cselekvését, ott Isten érintéséről beszélhetünk. A valóban hitre jutott ember mindenképpen egy Isten által megérintett ember kell, hogy legyen. - Most egy kissé iskolásan (klasszikusan) gondolnám végig veled együtt: Miként érintheti meg Isten az embert? - Kezdjük magát a „megérintést”. – Impresszióknak is mondják. Művészi világban bővebben használják: Rád milyen hatást gyakorolt ez és ez a látvány, vagy élmény ?? Mert amíg élünk, amit átélünk, az egy élménynek mondható a szó tágabb értelmében. Persze legtöbbszörre nem valami fantasztikus dolog ez az élet, leginkább - közönséges. S most éppen erre a közönséges, mindennapi életre, s annak rád gyakorolt hatásaira hívnám fel a figyelmedet: Ezekben ugyanis szintén Ő cselekszik - háttérben, de valóságosan; s csak szem kell hozzá, hogy észrevegyük: Méghozzá: A hit szeme ! S mihelyt észrevevessük, Ő megérint, belsőleg közöl valamit. Minden közlése fontos, létfontosságú, méghozzá az öröklét szempontjából. Belső közlése nyomán tudod, mit kell tenned. A hitre-jutott ember első kérdése éppen ezért így hangzik: „Mit tegyek, Uram?” (Ap.Csel.22,10.) Ez volt Saulnak, Szent Pálnak, mint megtértnek első szava. Az érintettséggel Isten minket nem szórakoztatni akar, hanem feladatot helyez a szívünkre. Ő ismer legbelülről és fogantatásunktól fogva. Ismeri szívünk, azaz bensőnk állapotát, a vonzódásokat, az ellenkezéseket jó és rossz, helyes és helytelen döntéseinket. Csak néhány igei alátámasztás ehhez: „Tudja, hogy az ember tele hamissággal, ismeri a bűnét, azt is szemmel tartja.” (Jób 11, 11). A zsoltároknál: A gonoszok így szólnak: „Ki lát bennünket? Titkos útjainkat ki tekinti át? - Átlátja az, aki ismeri az ember bensejét, a kifürkészhetetlen szívet.” (64,7.) - Más helyen: „Szeme azokon van, akik őt tisztelik, ismeri az ember minden egyes tettét.” (Sir.15, 19.) Az Úrnak ez a rólunk való teljes ismerete az Ő személyes kapcsolatáról beszél. Ő személyesen , egyenként ismer, szeret, cselekszik és megérint. Megérint irgalommal, atyai együttérzéssel, jóindulattal, felkarolással, megbocsátással, oltalommal, támogatással, féltő intéssel, dorgáló feddéssel, vagy akár dicsérettel, elismeréssel, meghittséggel, bizalmas közléssel. –

Érintéseinek módja elsősorban az ő szava, hozzánk szóló beszéde. –Ezért az ige-olvasás, vagy -hallgatás az a nagy lehetőségek közül az egyik, ahol Vele személyesen találkozhatunk és így érintésnyi közelbe jön hozzánk. – Részemről más tennivalóm nincs, csupán az, hogy vegyem elő a Szentírást naponta, s így teszem magam az Ő számára megérintheetővé. Ha készen állok engedelmeskedni és akaratát megtenni, ez tovább formálja alkalmasságomat. Megérinthez az előjáróm, vagy bármelyik hittestvérem elejtett szaván keresztül. A szent cselekményekben, (szentségek), mely Tőle indul el és hozzám érkezik. Egy könyv gondolatain át, egy utazás, egy munkavégzés élményein keresztül, de akár egy borzalmas baleset, vagy családi tragédia történéseinek redőnyei között is - megérinthez. A személyes és szívből fakadó imádság, vagy csak akár az Úrban való elcsendesedés, mely az idő-áldozatot meghozza Istenért - teret ad Istennek a velem való találkozásra. A hitben élő testvérek közösségi találkozóinak buzgó és rendszeres látogatása, szintén fórum ahhoz és arra, hogy érintve legyek Istentől. Isten, az én legjobb ismerősöm, mert a legjobban ismer, megtalálja az utat-módot a szívemhez minden élethelyzetben, s Ő szabad az Ő cselekvésében. – Érdemes megfigyelni Máriát, az Úr édesanyját, aki szinte olvas az események folyásából. Nem beleolvas, hanem kiolvassa belőlük a Mindenható szándékait, mely a jövő eseményeket már magukban hordozzák. Elgondolkodik, töpreng, szívében ; forgatja a megtörtént egyszerű, de mégis különleges dolgokat. Ilyen kérdések merülnek fel benne: Vajon mi fog történni a fiammal, velem, népünkkel, a világgal? Mit hoz a jövő? S ebben mit vár el tőlem Ő, akinek Szent a neve? Való igaz, hogy „Ki ismeri az ember benső dolgait, ha nem a benne lakó emberi lélek? Hasonlóképpen Isten titkait sem ismeri senki, csak Isten Lelke.” (I.Kor.2,11.)

Akció-program. - Most, az új év kezdetén bennünk is forgolódnak a kérdések, feszegetve gondolatainkban az eljövendő és várható eseményeket. Sokszor megrekedünk az emberi spekulációknál, de Isten azt kéri tőlünk, hogy figyeljünk rá, s az idők jeleire. Nem kell elsietett kijelentéseket tennünk, de állhatatosan figyelni: Fentről jövő parancs! „Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok.” (Mt.24, 42) Egyéni véleményem, hogy a kegyelemnek is megvannak a „járatai”, mint az autóbussznak. A Lélekkvárás is pulzál, lüktet a világ teremtésétől mind a mai napig és továbbra is. A kegyelmi idő, s ez már a teológiai-biblikum hangja, mint kairosz, (az üdvösségre legalkalmasabb időszak) olyan, hogy egyszerre csak megjelenik, majd újra – látszólag - nyoma vész, eltűnik. Akit e hirtelen jött látogatások idején nyitottnak talál a Lélek (vagyis Isten), az érintve lesz általa. Ki tudná megmondani, hogy az Úrnak hány ilyen „látogatását” veszítettük már el (?) Vegyük és tegyük szívünkre az ígét: „Legyetek hát éberek!

Tanúságtétel. - Sokfélék vagyunk. Sokféleségünket az Istentől való érintettség mértéke is adja. Ismerek egy testvért, akit Isten nagyon megérintett – valamikor. Lobogó lánggal beszélt Istenről, imájának ereje és kegyelmi hatása volt, nagy bölcsesség áradt szavaiból, fényt, reményt, megoldást sugárzott egyénisége. Egyszerű alázata és kedvessége, közvetlensége és szívélyessége mindenkire nagy hatást gyakorolt, akivel csak találkozott. Elismerőleg sutogtunk felőle a háta mögött. – De idő multával lassan-lassan kikopott belőle ez a magas-fényezésű kenet és személyi varázs. Nemcsak színtelenné vált karaktere, de olykor megjelentek viselkedésén olyan apró, gyatra utálatosságok. S aki egykor vonzott Isten felé, abban megfordult valami - szerintem maga sem tudta, hogy mi. – De most felbukkant egy fantasztikus mértékben megérintett ember, (ő egy felszentelt szolga.) Ezen nagy csodálattal néztem mindazt, amit Isten kegyelme rajta művelt. - S mit ad Isten?! : Ez a két személy találkozik :Az ellanyhult és a lelkes. Akiről már azt hittem, hogy lecsúszik a kegyelmi listáról, most újra tüzet kapott, de nem is akár milyet! Olyan aranyos és Istentől magnetizált lélek lett, még különb, mint annak előtte. Soha nem hittem volna már azt, hogy lesz még belőle valaha is „Isten embere”. Úgy tűnt, hogy fokozatos lecsúszása már megfordíthatatlan folyamat. És tessék: Itt van, telve az első szeretettel: Erővel, hatalommal és Szentlélekkel. – Egy emberi és kegyelmi találkozás, egy pillanat alatt helyreállítja Isten eredeti érintését! Valóban: „Isten nem bánja meg kegyelmi adományát és meghívását !” (Róm.11,29).Forgassuk hát mi is szívünkben a történeteket!

Igei ima. - Úr Jézus, Te oly sokszor megérintettél már, s én ebből oly keveset adtam vissza Neked, mint egy szeretetteljes visszajelzést. Add, hogy ezután éberebb legyek a Te közeledésedre. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Egy Istentől megérintett boldog Újévet kívánok minden kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek, telve azzal megalapozott derűvel, mely Jézus evangéliumából és az örök élet reménységéből fakad !

Imádságos szeretettel : Károly, Karcsi atya, testvér.